Verweerschrift.

OCW

24 juni 2008

Raad van State

Afdeling bestuursrechtspraak

7

Betreft : STICHTING BOOGBRUG VIANEN

W.J. VAN SIJL
Walkade 15
3401 DR IJSSELSTEIN UT

Datum	Ons nummer	Uw kenmerk
27 juni 2005	200503986/1/H2	

Onderwerp	Behandelend ambtenaar
BOOGBRUG/OCW MONUMENTEN	I. Treuren 070-4264629

Hierbij ontvangt u ter informatie kopieën van stukken die in de bovenvermelde zaak zijn binnengekomen.

Over de verdere behandeling van deze zaak ontvangt u nader bericht.

Hoogachtend,

de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

1019774(5A1)

Postbus 20019 - 2500 EA 's-Gravenhage - T 070 426 44 26 - F 070 365 13 80 - www.raadvanstate.nl
Bij correspondentie de datum en het nummer van deze brief vermelden

RIJKSDIENST VOOR DE MONUMENTENZORG

Broederplein 41 · 3703 CD Zeist
Postbus 1001 · 3700 BA Zeist
030 · 69 83 211
030 · 69 16 189
info@monumentenzorg.nl
www.monumentenzorg.nl
Rabobank 19.23.21.757

7

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
27 JUN 2005
ZAAKNR.
AAN: H2-Treuren
BEHANDELD: DD: PAR:

uw brief/kenmerk	ons nummer	behandeld door
2 juni 2005 procedurenummer: 200503986/1/H2	BJZ-2005-182	A.H.M Peters (030-6983395)

onderwerp	bijlage	datum
het beroep van Boogbrug/OCW monumenten	ja	27 JUNI 2005

Bij brief van 5 mei 2005 heeft Stichting Boogbrug Vianen, Walkade 15 te IJsselstein (verder te noemen eiser) hoger beroep ingesteld. Eiser stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank te Utrecht van 23 maart 2005, verzonden 25 maart 2005, procedurenummer SBR 04/2849 BESLU AZ G19, waarbij het beroep tegen de beslissing op bezwaarschrift van 20 september 2004, kenmerk CFI/ BGS-2004/105888 M, ongegrond is verklaard.

Bij bedoelde beslissing op bezwaar is het bezwaarschrift van eiser tegen het niet-aanwijzen van de voormalige verkeersbrug over de Waal bij Zaltbommel als beschermd monument op grond van de Monumentenwet 1988 niet-ontvankelijk verklaard, omdat de in de statuten van eiser neergelegde doelstelling zich uitsluitend richt op het behouden van de boogbrug over de rivier de Lek bij Vianen.
Het behartigen van de belangen van de verkeersbrug over de Waal bij Zaltbommel is niet een doelstelling waar eiser, gezien haar doelstelling, zich in het bijzonder op richt.

Het gestelde in het hoger beroepschrift geeft mij geen aanleiding terug te komen op mijn standpunt. Dit standpunt blijkt uit het advies van de voorzitter van de Commissie voor de bezwaarschriften OCW d.d. 3 september 2004, met inachtneming waarvan de bestreden beslissing op bezwaar van 20 september 2004, kenmerk CFI/ BGS-2004/105888 M, is genomen.
Tevens wil ik voor wat betreft mijn standpunt verwijzen naar mijn verweerschrift onder kenmerk BJZ/2004/300 d.d. 2 december 2004 aan de rechtbank Utrecht, naar mijn pleitnota ten behoeve van de zitting bij de rechtbank te Utrecht d.d. 23 februari 2005, zaaknr 04/2849 alsmede de uitspraak van de rechtbank Utrecht d.d. van 23 maart 2005, verzonden 25 maart 2005.

Ik handhaaf mijn oordeel dat eiser terecht niet ontvankelijk is verklaard in zijn bezwaar en dat eiser derhalve in zijn hoger beroep tegen de bestreden uitspraak van de rechtbank, waarbij de aangevallen uitspraak is bevestigd, ongegrond dient te worden verklaard.

Ter aanvulling wil ik het volgende nog opmerken.

Het primaire besluit, dat dateert van 13 mei 2004, kenmerk RNP-2002-3177, inhoudende de afwijzing van het verzoek van eiser in het kader van artikel 3 van de Monumentenwet 1988 tot het aanwijzen als beschermd monument van de vm. verkeersbrug bij Zaltbommel, besteedt in de besluitmotivering geen aandacht aan de ontvankelijkheid van eiser. In mijn verweer van 2 december 2004 heb ik een verklaring gegeven voor deze omstandigheid.

Op de zitting bij de rechtbank is onderwerp van discussie geweest in hoeverre de Rijksdienst voor de Monumentenzorg (verder RDMZ) zelf een verklaring jegens eiser heeft doen uitgaan op grond waarvan bij eiser verwachtingen zijn gewekt dat zij ontvankelijk zou worden verklaard bij een eventuele aanvraag terzake de brug bij Zaltbommel. Tijdens de zitting van de rechtbank werd daarbij verwezen naar uitlatingen van de heer Nijhof, werkzaam bij de RDMZ.
Op de zitting werd de gemachtigde namens de staatssecretaris daarmee enigszins verrast zodat mijnerzijds tijdens de zitting geen sluitende verklaring voor deze bewering kon worden gegeven. Aangezien eiser evenmin een schriftelijk bewijs van een toezegging door de RDMZ op dit punt kon overleggen, bleef de stelling onbewezen.
Na afloop van de zitting ben ik nagegaan wat zich ten aanzien van het onderzoek naar de ontvankelijkheid had voorgedaan. Daarbij is mij gebleken dat in juli 2002 inderdaad de doelstelling uit de statuten van eiser aan de RDMZ is voorgelegd met de vraag of dit voldoende was om een aanvraag in te dienen voor de verkeersbrug bij Zaltbommel. Het interne antwoord luidde destijds dat de doelstelling in elk geval klopte en dat de statuten in orde leken. Dit is opgevat als een positief bericht voor eiser en dhr Nijhof heeft zulks telefonisch aan eiser in bevestigende zin bericht.
Uit een analyse achteraf komt naar voren dat bij de Rijksdienst voor de Monumentenzorg enige onduidelijkheid bestond of de aanvraag tot bescherming geacht kon worden binnen de doelstelling te vallen, vanwege de ruimte biedende doelomschrijving enerzijds en anderzijds op het moment van ontvangst van het beschermingsverzoek nog onvoldoende vast stond of de door verzoeker aangevoerde verbondenheid met de uitvoering van het Rijkswegenplan 1927 inderdaad aanwezig was en hoe sterk die band was. Er is het voordeel van de twijfel toegepast.

Een ander gevolg van de lopende procedure waar ik de aandacht op wil vestigen is de wens van Rijkswaterstaat om de brug te mogen slopen. Daarvoor was in de periode voorafgaande aan de zgn. voorbescherming o.g.v. artikel 5 van de Monumentenwet 1988, al een sloopvergunning verkregen en een aannemer had in april 2005 de opdracht met de sloopwerkzaamheden aan te vangen. Dit voornemen is door de huidige actie van eiser doorkruist.
Overeenkomstig het advies van de RDMZ heeft Rijkswaterstaat een monumentenvergunning aangevraagd om de oude verkeersbrug te mogen slopen. De RDMZ heeft ingevolge de daarbij geldende procedure op 7 juni 2005 advies uitgebracht aan de twee betrokken colleges van burgemeester en wethouders, respectievelijk Zaltbommel en Neerijnen.
De Minister van verkeer en Waterstaat heeft zich in dat verband bij schrijven van 20 mei 2005 aangemeld als belanghebbende partij bij de onderwerpelijke procedure en recent bij brief van 20 juni 2005 ook zijn zienswijze aan Uw college doen toekomen.
Ik heb de stukken opgenomen in de inventarislijst (vanaf nr. 22) bij dit verweerschrift als aanvulling op hetgeen in het dossier naar de rechtbank aan de orde is geweest.

Ik geef u in overweging het hoger beroepschrift ongegrond te verklaren.

Vervolg inventarislijst procedurenummer: 200307789
Bladzijde : 3

De op de zaak betrekking hebbende stukken alsmede een inventarislijst treft u hierbij in tweevoud aan.

De Staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,
namens deze,

M.J. Sypkens Smit,
gemachtigde